

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЖІНОК З ГІНЕКОЛОГІЧНИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ

За даними МОЗ, на сьогоднішній день в Україні понад 75% заміжніх жінок страждають на гінекологічні захворювання. Сучасний темп та специфіка життя негативно відображаються на здоров'ї жінок, а здоров'я жінки, матері – це стан здоров'я нації в цілому. Серед найпоширеніших гінекологічних захворювань в Україні є аменорея, безпліддя, онкозахворювання. З кожним роком гінекологічні проблеми проявляються частіше, що пов'язано з екологічними, економічними та соціальними чинниками. В останні роки у психології спостерігається тенденція до глибшого розуміння патологічних станів у клініці внутрішніх захворювань, що зумовлено розвитком психосоматичної та соматопсихічної медицини.

Психосоматичні аспекти в гінекології стосуються в першу чергу змін психічного стану жінки під час негативних змін на фізіологічному рівні. Поняття соматизації включає невиражені нереалізовані конфлікти, глибокі особистісні деформації під впливом стресорів, що можуть викликати наступні патологічні наслідки: 1. органічні захворювання з органічними порушеннями; 2. функціональні захворювання з соматичними функціональними порушеннями без морфологічних порушень (наприклад вторинна аменорея); 3. соматичні симптоми без органічних і функціональних порушень (наприклад диспареунія, болі в області тазу).

Специфіка психологічних змін при різних видах захворювань різноманітна, однак психологи-клініцисти (Лакосіна Н.Д., Тополянський В.Д., Струковська М.В) виділяють ряд психологічних особливостей, що притаманні в певній мірі більшості жінок з гінекологічними проблемами: наявність невротичного конфлікту, депресивних станів, порушення партнерських стосунків.

Д.М. Менделевич відмічає, що для гінекологічних хворих суттєві не самі по собі гінекологічні захворювання (їх важкість, можливість інвалідизації та хронізації), а уявлення про те, як ці хвороби впливають на ставлення до них їх рідних та оточення. Об'єктивні критерії тяжкості захворювання відходять на другий план. На цьому рівні ґрунтується статево-рольовий фактор – уявлення жінки про ймовірні зміни її ролі в матері, дружини, господині, жінки у зв'язку з хворобою, що ніби нівелює її жіночність. Жінка з гінекологічними порушеннями страждає від гормональних змін, що впливають на її емоційний настрій; вона перестає відчувати себе справжньою жінкою, реагувати еротично на партнера, що в свою чергу породжує гіперкомпенсаторні механізми.

Таким чином, провівши теоретичний аналіз джерел з обраної проблематики можна сформулювати гіпотезу майбутнього емпіричного дослідження, яка полягає в тому, що на нашу думку жінки з гінекологічними хворобами можуть втрачати власну статево-рольову ідентичність, перебираючи на себе маскулинні риси, цим самим компенсуючи свою нереалізовану жіночу функцію.